

Màn đêm được thắp sáng bởi thứ ánh sáng tờ mờ, cái tôi, ham muốn và hối tiếc nổi thành hàng
(thành một đường giao nhau)

Cái tầm nhìn mờ ảo đó, được đèn Neon in một bóng hình ướm át

Cho tới khi tờ mờ sáng, đừng dậy vội nhé, vì đây là thời điểm thời gian chia rẽ chúng ta

Woo yeah, yeah, yeah

Với cái khuôn mặt chán nản đó, chúc ngủ ngon

Tới khi tưởng bờ đã nắm thóp thì nó chỉ là một ảo ảnh

Tôi muốn được cảm nhận người như ngày ấy, cái phẩm giá đã không còn từ lâu

Những lỗi lầm xảy ra trong thoáng chốc, Đúng vậy, màn đêm cũng thật ngắn ngủi

Một mùi hương chết chóc thấp lên chiếu sáng xung quanh

Bởi ngọn đèn của chiếc bật lửa

Khoan đã, tôi có gia đình, một cuộc đời để sống, người biết mà

Nghiêm túc ư, vậy thì tệ thật, trước khi tôi có thể dối lòng, thì tôi đã ở trong cuộc chơi

Lalilalilala, Lại tiếng ngâm nga hôm nay, khi tôi xoay chìa khóa

Thật là ích kỉ, chắc hẳn đây là thứ bắt đầu 20 năm trước

Tôi không thể lựa chọn, mặt trời hay không, chỉ bóng tôi, một hoặc thứ khác

Viết thêm, hát thêm, tham lam thêm và cười thêm

Như những gì cậu bàn, ngày mai, tan biến, Wow

Sao cũng được woo, lại như thế woo, Tôi không thể dừng lại được nữa.

Ha ha, Với cái khuôn mặt chán nản đó, chúc ngủ ngon

Tới khi tưởng bờ đã nắm thóp thì nó chỉ là một ảo ảnh

Tôi muốn được cảm nhận người như ngày ấy, cái phẩm giá đã không còn từ lâu

Những lỗi lầm xảy ra trong thoáng chốc, Đúng vậy, màn đêm cũng thật ngắn ngủi

Một mùi hương chết chóc thấp lên chiếu sáng xung quanh

Bởi ngọn đèn của chiếc bật lửa

Khi máu trong người dâng lên, nó đã bắt đầu, như một con Chupacabra đang đẻ trứng

Máu máu và máu, khi ngọn lửa rực lên, nó hóa dần thành tro

Khi phá bỏ chiếc lon, nó trở thành Dracula la la

Khi máu trong người dâng lên, nó đã bắt đầu, như một con Chupacabra đang đẻ trứng

Máu máu và máu, khi ngọn lửa rực lên, nó hóa dần thành tro

Khi phá bỏ chiếc lon,

Ngay cả khi bạn mới chỉ ở nửa chặng đường, tôi sẽ nắm lấy tay bạn mà không chần chừ

Không, chúng ta sẽ không gặp lại, tạm biệt, và tôi sẽ đá tung đôi giày mình lên lần cuối,

Và một lần nữa, tôi sẽ đâm chiếc bút vào chiếc bụng mềm mại của bạn, trở về như thời còn là ông bố thông thường

Dấu đi vết cấn trên cổ tôi Yeah yeah Yeah.

Với cái khuôn mặt chán nản đó, chúc ngủ ngon

Tới khi tường bờ đã nắm thóp thì nó chỉ là một ảo ảnh
Tôi muốn được cảm nhận người như ngày ấy, cái phẩm giá đã không còn từ lâu
Những lỗi lầm xảy ra trong thoáng chốc, Đúng vậy, màn đêm cũng thật ngán ngủi
Một mùi hương chết chóc thấp lên chiếu sáng xung quanh
Bởi ngọn đèn của chiếc bật lửa

Ta u mơ trong sắc đêm tối tắm lờ mờ,
rồi ngậm lại chẳng thứ chi ngoài tiếc thương mong chờ
Ánh mắt ấy, sao xuyên trong cơn mưa trút rồi,
Được ngọn đèn chiếu in thành hình bóng quen lờ mờ
Mong sao kia khi ánh sáng lên ta xin người
Đừng vội biến đi như đã từng
Woo yeah, yeah, yeah

Ngưng trưng tra, đôi mắt với đôi môi chết
Rồi tưởng rằng mình nắm đôi tay ai với chiếc răng nanh
Ngừng kêu ca, nỗi nhớ mong bóng dáng ai
Rồi lòng tự trọng bỗng bay đi như cánh lá rời cành
Lang thang đi trên khắp phố bỗng thấy sai lầm
Nhẹ nhàng lướt đi mỗi đêm về
Chung quy ra thứ khiến đôi ta bước qua nhau
Đó chiếc Zippo

Nào chờ đã cái gì hả, cuộc đời của ta đây còn đang dở dang, vào hang làm gì hở,
Nghiêm túc ư, thế à hả, từng lời giả trân kia chưa ra, ta đây đã qua giới hạn trong vòng đời
Lalilalila, Ngày lại y nhau ngâm nga câu ca, khi ta xoay khóa kia hả
Thật tùy tiện quá đi ha
Lật lại 20 năm thôi đôi ta cũng đang hai ba zô ta bìa không à
Chẳng thể chót được người ơi, Mặt trời hay mặt trăng
Ngày về hay là một buổi đêm tối vĩnh hằng
Viết thêm nữa đi nào người, Hát thêm nữa đi nào người
Nụ cười đó nói lên đủ rồi
Đúng thứ bé hay nói về
một mai biến mất giống như đã bàn
Hãi phết nhưng ta đâu lạ khi mà
Chuyện đây, kiểu gì chẳng xảy ra hả hả

Ngưng trưng tra, đôi mắt với đôi môi chết
Rồi tưởng rằng mình nắm đôi tay ai với chiếc răng nanh
Ngừng kêu ca, nỗi nhớ mong bóng dáng ai
Rồi lòng tự trọng bỗng bay đi như cánh lá rời cành
Lang thang đi trên khắp phố bỗng thấy sai lầm

Nhẹ nhàng lướt đi mỗi đêm về
Chung quy ra thú khiến đôi ta bước qua nhau
Đó chiếc Zippo

Khi thú trong tôi sục sôi, đôi ta ngậm nhau răng nanh chia ra như Chupacabra
Ánh nắng sáng chói, người ta hết hóa thành sói,
Đắp chiếu đợi đêm như Dracula
Khi thú trong tôi sục sôi, đôi ta ngậm nhau răng nanh chia ra như Chupacabra
Ánh nắng sáng chói, người ta hết hóa thành sói,
Đắp chiếu đợi màn đêm
Kể cả giờ này nàng đang ngã lăn, đường thì dài vẫn cắn răng
Tôi nguyện giết đôi tay ấy, buông câu tạm biệt hát phăng
Yeah, Chào lần cuối đây, Ahh tạm biệt nhé bây.
Sài Gòn ngày 21 tháng 3 dòng tái bút đây Ayy
Rồi lại tối hôm, nàng lại nắm tay
Lòng bàn tay chiếc bút đâm sâu làn da trắng thây
Lại trở về sống đây, làm người cha giống bây, Ayy
Quảng cổ che đi vết răng nanh, bỏ lại đi giấc mơ mong manh

Ngưng trưng tra, đôi mắt với đôi môi chết
Rồi tưởng rằng mình nắm đôi tay ai với chiếc răng nanh
Ngừng kêu ca, nỗi nhớ mong bóng dáng ai
Rồi lòng tự trọng bỗng bay đi như cánh lá rời cành
Lang thang đi trên khắp phố bỗng thấy sai lầm
Nhẹ nhàng lướt đi mỗi đêm về
Chung quy ra thú khiến đôi ta bước qua nhau
Đó chiếc Zippo